

Gaar, at det var ejendommeligt, at Fiskerne fra den østlige Del af Fjorden i Virkeligheden ikke ved de forskellige Generalforsamlinger, der har været afholdte, havde fremsat Krav om at bibeholde Tilstanden, som den er nu. Han nævnedes, at der havde været Repræsentanter fra Hals og Løgstør til Stede og; saa vidt jeg hørte, fra Nibe. Jeg maa nu dertil gøre den Bemærkning, at for Hals' og Løgstørs Vedkommende ligger Fiskeriinteresserne nærmest henholdsvis i Kattegat og i de store Bredninger Vest for Løgstør. At den tredje Repræsentant, fra Nibe, ikke har talt Fiskernes Sag, beklager jeg, thi jeg nærer ingen Tvivl om, at Fiskerne fra den østlige Del af Fjorden endnu indtager samme Standpunkt som i 1907 og ønsker den hidtidige Tilstand opretholdt. Jeg har i alt Fald faaet Anmodning fra Fiskerne i min Valgkreds om at søge at bidrage; hvad jeg kunde, til, at Tilstanden blev opretholdt, og det er det, jeg gør Forsøg paa gennem mit Ændringsforslag. Jeg ved — og det ved vi alle —, at det høje Tings Medlemmer kan slaa Ændringsforslaget ned. Vi har jo nu — heldigvis — faaet ordnet det saaledes, at Flertallet skal raade; men Flertallet har desværre ikke altid Ret.

Dernæst skal jeg gøre et Par Bemærkninger om Fredningstiden for Laks og Ørred. Vi hørte med stor Interesse paa de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen). Det ærede Medlem gør den Betragtning gældende — og tilsyneladende med stor Ret —, at i jo højere Grad vi freder vor Fiskebestand, i des højere Grad skaber vi Betingelser for en Formering af Fiskene. Det lyder selvfølgelig ganske troværdigt, og der kan heller ingen Tvivl være om, at det er det. Men naar vi nu baade skal fiske og frede, rejser det Spørgsmaal sig, til hvilket Tidspunkt vi skal fastsætte Fredningstidens Begyndelse. En anden Sag vilde det være, hvis vi fuldstændig forbød Fangst af de Fiskearter, her er Tale om: Vil man gaa til fuldstændig at forbyde Fiskning af Laks og Ørred; ja, saa er det muligt, at det ærede Medlem faar Ret i, at vi om 10—20 Aar vil se Farvandene omkring vort Land vrimle af Laks og Ørred; men det er der jo ingen, der vil gaa til. Vi skal baade have Lov til at fiske og have en Fredningstid. I Loven af 5. April 1888 var Fredningstiden for Laks og Ørred fastsat til 1. December—1. Februar. Ved den reviderede Lov af 4. Maj 1907 ryk-

kede man Fredningstiden 15 Dage frem, saaledes at den blev 15. November—1. Februar. Lovforslaget sætter Fredningstidens Begyndelse til den 1. November og lader den være til 31. December. Alle er jo i øvrigt enige om, at den sidste Tid af Fredningstiden ikke betyder noget for Fiskernes Vedkommende, det er navnlig den første Tid, der har Interesse. Jeg har tilladt mig at stille Forslag om at bibeholde den 15. November som Begyndelse. Jeg ved ikke, om der foreligger Oplysninger om, hvilke Resultater den forlængede Fredningstid fra Fiskeriloven af 4. Maj 1907's Ikrafttræden til nu har bragt i Udviklingen af vor Laks- og Ørredyngel, men der er maaske nogen, som kan give os Oplysninger derom. Jeg stiller mit Forslag ud fra den Betragtning, at vi sikkert alle er enige om, at Fredningstiden først bliver effektiv fra det Tidspunkt, da man ikke længere har Lov til at sælge eller forsende Laks eller Ørred herfra til Udlandet; og da § 14 i Saltvandsfiskerilovforslaget indrømmer Fiskerne en Respit paa 6 Dage fra Fredningstidens Begyndelse, som Flertallet foreslaar sat til den 10. November, saa forekommer det mig, at vi skal bibeholde det nuværende Tidspunkt, den 15. November, og indskrænke Fristen for Forsendelsen af Fiskene til Udlandet til 24 Timer. I begge Tilfælde bliver den 16. det sidste Tidspunkt for Fiskens Forsendelse til Udlandet. Naar den ærede Ordfører vilde give mig Skylden, hvis Flertallets Forslag strandede, og vi blev staaende ved Lovforslagets Bestemmelse: den 1. November, skal jeg naturligvis med stor Sindsro paatage mig dette Ansvar, men jeg finder ikke, at der er nogen Grund til i særlig Grad at paalægge mig Ansvaret for Flertallets Forslag, der akkurat er lig med mit.

Munk-Poulsen: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning angaaende de laasede Vande i Limfjorden. Da Udvalget i den Betænkning, der blev afgivet i 1903, foreslog Bibeholdelsen af de laasede Vande fra Løgstør Øst paa, var Grunden netop den, at der fra de forskellige Fiskeriforeninger var fremkommet Anmodninger om at beholde de laasede Vande. Men skønt nu Forhandlingerne blandt Fiskerne om Fiskeriloven har været siden 1910, og man har sendt rundt til alle Fiskeriforeningerne det Forslag, som „Dansk Fiskeriforening“ har stillet og senere vedtaget paa Generalforsamlingen, er der dog ikke til det Udvalg, der har udarbejdet